

20

Toni Vidal Solé

Empresari adober
Igualada, 1941

Ve de tradició familiar adobera. Adobaven amb escorça amb el mètode tradicional : teníem vint clots, una bota i una cubeta... les pells les tiràvem al clot i les havíem de treure amb un ganxo... necessitàvem un carro d'escorça cada dos dies... es curtia cada quatre dies i després s'havia de descarregar la bota...

Quan tenia 19 anys va voler anar a Alemanya a treballar per conèixer bé l'ofici. Ho va fer en dues adoberies. S'hi va estar un any i mig i ho recorda com una molt bona etapa, amb amistats que encara continuen. En tornar, amb l'experiència adquirida, va canviar l'article que produïen i van passar de fer sola a vaquetilla.

A la fàbrica va fer totes les feines dures pròpies dels adobers joves de l'època. Explica, per exemple, la mala experiència amb la guilla, un gas tòxic (que t'atordeix o et mata) que es formava dins dels clots i també amb l'aigua putrefacta tancada. Recorda com una vegada quasi li costa la vida.

